

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3173/2020
28.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, против туженог АА из ..., чији су пуномоћници Владан Јовичић и Дамир Дрнда, адвокати из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизијама туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5123/2019 од 25.09.2019. године, у седници одржаној 28.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5123/2019 од 25.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5123/2019 од 25.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 133/2018 од 24.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор пресуђене ствари. Другим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је ништаво решење Савезне управе царина бр. .. од 14.05.1999. године којим је туженом додељен кадровски стан у закуп на неодређено време, и то двособан комфоран стан у ..., на локацији „ББ“, Блок .., ламела .., први спрат у ул. ... број .., стан број .. у површини од 57,45м². Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да туженој на име трошкова парничног поступка накнади износ од укупно 142.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5123/2019 од 25.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио редовну ревизију дана 05.11.2019. године због битне повреде одредба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, и посебну ревизију дана 06.11.2019. године у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости решења Савезне управе царина о додели кадровског стана туженом у закуп на неодређено време, а правноснажном одлуком одлучено је усвајањем тужбеног захтева. О основаности захтева тужиоца за утврђење ништавости наведеног решења, побијаном одлуком одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од примене права у правноснажно окончаним поступцима са тужбеним захтевима као у овој правној ствари. При том, одлуке судова приложене уз ревизију, којима тужени указује на евентуално другачије одлучивање о истом правном питању у споровима са оваквим тужбеним захтевом, не указују нужно и на исказан различит правни став у тим одлукама, будући да правилна примена материјалног права у тим споровима зависи од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја. Због наведеног у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, из којих разлога је и одлучено као у изреци.

Испитујући дозвољеност редовне ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости поднета је 09.07.2008. године, а као вредност предмета спора је означен износ од 501.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да су ревизије недозвољене, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић